Published and distributed under permit (No. 781), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XXIX. — ЧИСЛО 133. ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ., ЧЕТВЕР, 9-го ЧЕРВНЯ, 1921. — VOL. XXIX. — No. 133. JERSEY CITY, N. J., THURSDAY, JUNE 9, 1921. — THREE CENTS

РАТУНКОВА АКЦІЯ В ПУЕБЛО.

ВЖЕ НЕМА ПОБОЮВАНЬ ПЕРЕД ПОШЕСТЮ.

ПУЕБЛО, 7. червня. — Як кажуть урядники Федеральної Служби Публичного Здоровля, містови Пуебло не грозить небезпека пошести через повінь з минувшої пятниці. В місті найдено лише два случаї дифтерії, але добре зорганізована служба здоровля дає запоруку, що пошесть не поширится.

Ратункова акція жваво поступає вперед. В церквах, школах і других публичних домах уряджено притуловища для людий, що не мають даху над головою. На зазив військових властий, що ведуть провід в ратунковій акції, ціла армія мустала працювати над очищенням міста з наслідків повени. Одні виладовують поживу з возів, другі доставляють воду потерпівшим, инчі носять ковдри та покривала для жертв повени, инчі зсувають намул, нанесений повенню, скидають його на вози та вивозять з міста.

Нині пораз перший від часу повени декотрі доми були освітлені елюктрикою. Так само одна ледівня оголосила, що продає уже лід. Води в місті подостатком.

РАБУНКІВ БУЛО МАЛО.

Так само вдоволяючо представляється безпеченьство в місті. Завдяки зарядженим військом средствам осторожности рабунків майже не було. Жовніри арештували лише кількох людий за крадіж на румовищах.

Горожани міста зорганізували комітет з 20 людий, який має помагати Червоному Хрестови евсти ратункову акцію. На горбах коло міста установлено правдивий табор з шатер для людий, котрих доми знищила повінь. Коло табору стоїть військова сторожа, і в таборі панує правдивий військовий порядок.

ПЕРШІ ОБЧИСЛЕННЯ ШКОДИ.

Число розпізнаних досі жертв повени виносить 42. Кромі сього в трупарнях є ще 4 тіла непізнаних людий. Се покищо усі добуті та найдені трупи. Сподіються, що від намулом находиться ще богато більше, а богато поплило з водою.

Щодо маєткових страт, то три головні зелізниці міста Пуебло обчисляють їх на пів пята міліона долярів. Комітет грунтових купців („ріел естейт мен") обчисляє, що шкода для маєтку горожан міста можна рахувати на 15 до 20 міліонів долярів.

КОНҐРЕС НА ПОМІЧ ЗАЛЯТОМУ МІСТУ.

ВАШІНҐТОН, 7. червня. — Військові власти стверджують на основі донесень військових урядників, висланих на місце повени, що перші донесення про розміри нещастя були пересаджені. Се видно зрештою по тім, що власти міста Пуебло просили спершу о запомогу в сумі 20 міліонів долярів, а потім знижили сю суму до пів міліона.

Сенат і палата послів в однаковій резолюції припоручили міністерству війни дати жертвам повени в Колерeдо таку поміч, яку лише можливо дати. Вони призначили на ту ціль одного міліона долярів, з тим, що міністерство може ужити цілу або лише часть сеї суми.

ДВА ХЛОПЦІ ГЕРОЯМИ ДНЯ В ЧАС ПОВЕНИ.

По місті курсують тепер найріжнійші історії про чудотворні вратовання та геройські вчинки. Та здається ніхто тілько не збуджує подиву, що двох хлопців, Чарлс Гапкинс та Джордж Ґвайт. Вони притягли свою лодку з далека, щоби ратувати людий. Побачивши горіючий склад дерева, оточений з усіх сторін бурливими филями ріки, хлопці пустилися на лодці туди. Вони дістали на безпечне місце властителя складу дерева та його сина, а потім вернулися по двох робітників, які остали на дереві. Тимчасом вода дісталася до складу вапна на фабриці; почалися експльозії гасячогося вапна. Мимо сего хлопці забрали робітників і почали гребсти до берега. Тут їх сили вичерпалися від надмірної праці; вратовані робітники помогли їм вратуватися.

СЕНАТ ПОБІЛЬШУЄ АРМІЮ ДО 170 ТИСЯЧ.

ВАШІНҐТОН, 7. червня. — Незначною більшостю голосів сенат приняв ухвалу, щоби армія виносила 170.000 мужа, або о 20 тисяч більше, як постановила палата послів.

Голосовання наступило по кількох годинах дебати, підчас котрої сенатор Рід, Вотсон і кількох других остро критикували внесенне за великою армією.

Сенатор Рід доказував, що Злученим Державам вистарчить армія зі 150.000, бо кромі сього вони мають ще так звану національну гвардію зі 100.000 мужа та так званий маринарський корпус з 21.000 мужа. Він також критикував спосіб рекрутації, заявляючи, що рекрутаційні офіцери в Шікагоназбирали до армії людий, зовсім не підходячих до сеї служби.

РІЗНИЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ ДАЛЬШОЇ ЗНИЖКИ ЗАПЛАТИ РОБІТНИКІВ.

ШІКАГО, 7. червня. — Всі великі різниці внесли просьбу до окружного федерального суду, котрий має бути розємним судом межи ними та робітниками в різницях, на основі умови, зробленої підчас війни, домагаються в тій просьбі дальшого зниження заплати робітників, що працюють по різницях Шікаго. Різники домагаються, щоби робітникам знижено заплату о 5 центів за годину та відповідно знижено заплату за „пісворк".

ІТАЛІЙЦІ ПОСПІШИЛИСЯ І УЖЕ ВИПОВНИЛИ СВОЄ ЧИСЛО ІМІГРАНТІВ.

ВАШІНҐТОН, 6. червня.—Як каже Гасбенд, генеральний комісіонер іміграції, число Італійців, які приїзджають до Злучених Держав, уже виносить більше, як їм вільно приїхати на основі іміграційного закона, що лише кілька днів тому став обовязувати.

Як обчисляє сей урядник, італійські іміґранти, що приїхали тепер до американських портів, виносять уже 1,367 людий більше, як вони можуть приїхати в першім місяци по правосильности закона. На Італію припадає на перший місяць 3,224, а тимчасом на чотирох кораблях, що власне заїхали до нюйорського та бостонського порту, приїхало аж 4,591.. На однім корабли Канопік, приїхало до Бостону 1,200 Італійців, тоді як власти призначили Італійцям на сей порт лише 300 нових імігрантів.

З огляду на те, Гасбенд каже, що богато Італійців буде мусіло вернутися до Італії. Кромі сего на морю находиться уже кілька кораблів з ще додатковою порцією Італійців, так що число Італійців, які будуть мусіли бути завернені, буде дуже велике. Лише ті люди, що докажуть, що вони є упривілійовані після закона, себто що вони є дітьми понизше 18 літ, та дітьми натуралізованого горожанина будуть могли висісти, як дозволене законом число виповниться.

ТРИ ПОКОЛІННЯ ОДНОЇ РОДИНИ ОБЖАЛОВАНІ ЗА ОДИН ЗЛОЧИН.

В Клівеланді арештовано недавно троє людий з тої самої родини, обжалованих за участь в убийстві Ден Кейбера, богатого друкаря з Лейквуд, котрого найшли дня 18. червня 1919 року в ліжку з тяжкими ранами від ножа, від котрих він і погиб недовго опісля. Головною виновницею убийства має бути його жена, Ева Катерина Кейбер. Так принаймні мала зізнати перед поліцією пані Мері Брикел, 69-літна старуха, мати пані Кейбер. Вона мала зізнати перед поліцією, що на кілька днів перед убийством пані Кейбер мала сказати своїй матери, що вона постарається, що її чоловіка убють. Як мати стала дочку уговкувати, дочка мала сказати: „А вас що се обходить?" Дочка потім намовляла матір, щоби вона була в дома зі своєю внучкою, панною Маріан Мекардел, а дочкою пані Кейбер з першого сопружа. Пані Бридел каже, що вона дійсно була в той час в домі ,на першім поверсі, тоді як поповнено убийство. За намовою пані Кейбер, мати її та дочка її мали так пересунути хатну обстанову в хаті, що поліція думала, що Кейбер погиб в наслідок нападу розбишаків. Поліція шукає тепер також за мущиною, котрий мав пильнувати Кейбера, котрий був майже зовсім спаралізований, та якогось невідомого ще поліції того, котрий в час убийства мав бути в домі злочину.

Пані Бридел каже, що головною виновницею злочину являється її дочка, та що вона сама та її внучка є лише невинними жертвами. Дівчина заперечує слова своєї бабки і каже, що вона невинна. Велика лава присяжних судів постановила обжалувати усіх трох, панію Кейбер як головну виновницю, а її матір та дочку як помічниці.

ЖЕНЩИНА БЕРЕ УЧАСТЬ В РАБУНКОВІМ НАПАДІ

На золотничий склеп Мориса Сапо, на розі Шестої Евеню та 42-ої вулиці в Ню Йорку, напала в понеділок по полудни пара розбишак, мущина і женщина. Через якийсь час передтим вони крутилися перед склепом, удаючи дуже залюблених, бо навіть цілюючися на вулиці, на виду богато людий. В той спосіб вони ждали, щоби двох помічників властителя склепу вийшло зі склепу. Коли нарешті помічники вийшли зі склепу, властитель учув нагло автоматичний звонок дверий, а обернувшися побачив перед собою замаскованого мущину з двома револьверами в руках, приказуючого: „Руки в гору". Сапо спершу підняв руки в гору, але, як розбишака підійшов до нього близче, він витрутив наперед один револьвер, та схопив його за другий. Почалася боротьба межи ними. Нагло за нападеним появилася дівчина, котрої він спершу не завважав. Вона кинулася боронити розбишаку. Властитель, 53-літний старець, та ще досить грубий, бачучи, що не переливки, схопив дівчину зубами за палець. Дівчина впилася йому в лице ніхтями. Чи з болю, чи навмисно для звернення уваги сусідів, Сапо почав кричати кутиком уст, не пускаючи палця дівчини з уст. Сусіди чуля крик, але не звертали на нього уваги, бо такі крики часто трафляються на людній вулиці. Аж по якімсь часі один сусід вбіг до склепу, побачив троє людий в завзятій боротьбі, і побіг по поліцію. Рівночасно люди, що зібралися на стації надземної зелізниці, побачили боротьбу в ювілерськім склепі, який находиться на другім поверсі. Заалярмовано поліцію. Почувши свисти поліційних свиставок, розбишаки покинули свою жертву і дали ногам знати. Властитель, змучений боротьбою, уже не брав участи в погони. Дівчина зараз таки попращалася з товаришом і без труду пропала в товпі. Зате її товаришови справа прийшла трудніше: його присіла поліція. Він почав обстрілюватися. Поліція стріляла так нещасливо, що поцілила в одним уряді чоловіка, що працював при бюрку. Розбишака забіг потім до складу одного готелю, котрий находився у півниці, а в котрім зложено богато всякого будівляного матеріялу, уживаного до перемін в готелі. Тут розбишака укривався понад дві години, заким його найшли і відставили до шпиталю, бо підчас шарпанини, полісмени його побили прикладами револьверів.

СИН СТРІЛЯЄ ДО БАТЬКА, ЩО ВЕРНУВСЯ З АМЕРИКИ.

Така подія скоїлась недавно в селі Романові, бобрецького повіту, в Галичині. Тамошний селянин, Василь Чех, який недавно вернувся з Америки, являється непожаданим членом своєї родини. Не хоче його жінка; виступають проти нього сини, а найстарший син навіть його пострілив і тяжко ранив. Дійшло до того, що батько вкривається в сусідному селі, побоюючись другої такої події.

Цікаві загалом в селі Романові відносини, бо ціла та родинна трагедія триває вже довший час, а ніхто не всилі захистити старого батька і поладнати ті відносини.

БРИТІЙСКІ ВІЙСКА ВИПИРАЮТЬ ПОЛЯКІВ ЗІ ШЕСКА.

ЛОНДОН, 7. червня. — Англійські війска перейшли вже на область Горішнього Шлеска, яка була під наїздом „повстанців" пана Корфанти і поволи посуваються далі на схід. Вони мають заняти й обсадити всі осередки промислу на Горішньому Шлеску і вперти Поляків поза границю краю. Польські „повстанці" досі не ставлять опору Британцям.

БОЛЬШЕВИКИ УБИЛИ ПРОВІДНИЦЮ ПОВСТАНЦІВ МАРУСЮ СОКОЛОВСЬКУ.

ПАРИЖ, 7. червня. — Тутешні часописі одержали вістку з Росії, що большевики розстріляли провідницю українських повстанців в Київщині Марусю Соколовську.

Вона воювала три роки проти большевиків яко провідниця 2,000-ного відділу повстанців і все завдавала большевицьким війскам великі страти. Аж остаточно Троцький вислав проти неї спеціяльну військову експедицію, яка поволи окружила її військо, поки не взяла його з усіх сторін і по завзятій борні полонила останки його разом з вождом Марусею.

Потім большевицький воєнний суд засудив її на смерть через розстріл.

Алє при виконанню засуду показались деякі трудности. Коли приведено один розстрільний відділ, він замістць стріляти в женщину, що стояла проти жовнірів з відслоненими очима, стрілив у воздух. Тоді усунено сей відділ, а приликано другий. Але і сей не стріляв в женщину, тільки у воздух. Се розбісило большевицького комісара, котрий був призначений до зладження зі світа повстанці Марусі. Він обернув до жовнірів машиновий кріс і загрозив їм, що всіх їх вистріляє, як не будуть стріляти в засуджену на смерть.

Аж тоді розстрільний відділ дав огонь в груди і лице женщини, що стояла спокійно з відкритими й отвертими очима.

„УКРАЇНСЬКА ТРИБУНА" У ВАРШАВІ.

Дня 3. мая почав виходити у Варшаві великий щоденний український часопис п. н. „Трибуна" під редакцією О. Саліковського. Головним співробітником є відомий український письменник Зайцев. Сей часопис являється органом придніпрянської еміґрації з Польщі і гуртує довкруг себе давніх співробітників Київської „Нової Ради".

Є чутка, що міністерство закордонних справ з міністром Ніковським на чолі має небавом перенестись до Відня.

ПРОВАЛ КОМУНИСТІВ В АВСТРІЇ

Послідні вибори в сойм Низшої Австрії показують незаперечний факт. Є ним повний розгром комуністів Австрії.

Так, приміром, у Вінер Найштадті соціял-демократи дістали 130,608 голоси, комуністи 3,813; у Ст. Готлер соціял-демократи 50,802, комуністи 1,446; у Кроненбургу соціял-демократи 37,143, комуністи 387; а в Кремсі соціял-демократи 23,535, а комуністи ні одного. Разом соціял-демократи дістали 240,277 голосів, комуністи 5,700. В порівнанню з попередними виборами соціял-демократи виказали великий зріст, і то майже увесь коштом комуністів.

ЛЕНІН РАДИТЬ УГОДОВІСТЬ І УСТУПЧИВІСТЬ У ВІДНОШЕННЮ ДО КАПІТАЛІСТІВ.

РИГА, столиця Латвії, 7. червня (Есосіейтед Прес). — Російський совєтський премієр Микола Ленін оголосив писмо до кавказьких совєтських республик з порадами, яку їм вести політику. Се писмо заадресоване до комуністів Георгії (Грузії), Вірменії, Дагестану, Азебайджану й інших нових республік. Писмо має дату 14. цвітня, 1921. Його сьогодня переслала сюди телеграфічно агенція Роста (Російська Телеграфічна Агенція) з Москви.

В сьому писмі Ленін наперед зазначує, що аліянти вже попекли свої пальці на Кавказі, отже кавказькі республики не мають тепер чого їх боятись. Далі каже, що Росія мусіла зборти білогвардійців, яких кавказькі республики не мають. А потім пише так:

„НЕ НАСЛІДУЙТЕ НАШИХ ТАКТИК (способів боротьби й акції), АЛЕ УКЛАДАЙТЕ ЇЬ ЗГІДНО З РОЗВИТКОМ ДІЙСНИХ ФАКТІВ (подій). Кавказькі республики є ще більше державами селянськими аніж Росія.

„Економічно Росія є відтята від капіталістичних поступових країв і буде доти відтята, поки не приверне співділання і виміни товарів з капіталістичним Захотом".

Опісля Ленін радить кавказьким совєтським республікам, щоби виявили БІЛЬШЕ РОЗУМУ И УСТУПЧИВОСТИ У ВІДНОШЕННЮ ДО ДРІБНО-БУРЖУАЗНОЇ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ, А ОСОБЛИВО У ВІДНОШЕННЮ ДО СЕЛЯН, А ТАКОЖ РАДИТЬ КОРИСТУВАТИСЬ КАПІТАЛІСТИЧНИМ ЗАХОДОМ ЧЕРЕЗ ВИМІНУ ТОВАРІВ ТА КОНЦЕСІЇ ДЛЯ НЬОГО (капіталістичного Заходу) В НАФТІ, В МЕТАЛЮ, МАРГАНЦУ И УГЛЮ. Він додає, що се мусить бути зроблене на широку скалю, рішучо, розумно і справедливо, щоби розвинути виміну товарів з Італією, Америкою і другими краями.

Потім Ленін вказує на те, що Европа і цілий світ в 1921 році не є ті, що були в 1917 і 1918 році. ДЛЯТОГО РАДИТЬ, ЩОБИ КАВКАЗ ВИБРАВ ПОВІЛЬНІЙШИЙ ШЛЯХ ДО СОЦІЯЛІЗМУ. Він пригадує про потребу електрифікації та іррігації (наводнення), яка причинилась би до поліпшення відносин по селах та до відбудови краю, а тимсамим скріпила би його для переходу до соціялізму.

РОСІЯ ПОВОЛИ ЗАЧИНАЄ ЗАВОДИТИ ЗАПОРУКИ КОНСТИТУЦІЙНИХ ГОРОЖАНСЬКИХ СВОБІД.

РИГА, столиця Латвії, 7. червня. — Сюди наспіла телеграма з Москви, яка споcіщає, що російське совєтське правительство приготовляє декрет, який ЗАБОРОНИТЬ ДАЛЬШУ КОНФІСКАТУ ГРОШИЙ У ПРИВАТНИХ ОСІБ, ХИБА НА ПІДСТАВІ РІШЕННЯ СУДУ.

Другий декрет має приписати, що КОЛИ КОГОНЕБУДЬ АРЕШТУЮТЬ, ТО МАЮТЬ ПОВІДОМИТИ ЙОГО ПРО ПРИЧИНУ АРЕШТОВАННЯ ДО 24 ГОДИН. ЯКБИ АРЕШТОВАНО ЮНІЙНОГО РОБІТНИКА, ТО ВЛАСТИ МАЮТЬ ЙОГО ВИПУСТИТИ НА ВОЛЮ, КОЛИ ЗА НЬОГО РУЧИТЬ ЮНІЯ.

АНГЛІЙСЬКА ГРОМАДСЬКА ДУМКА ЗА АНГЛІЙСЬКО-ФРАНЦУСЬКИМ СОЮЗОМ.

ЛОНДОН, 7. червня. — Британська преса, відповідаючи на голоси преси французької про потребу британсько-французького союза, заявляється також за таким союзом, зазначуючи, що се є власне шлях до вирівнання спірних питань і непорозумінь в міжнародній політиці.

ПОТВЕРДЖЕННЄ МИРА З УГОРЩИНОЮ ФРАНЦУСЬКИМ ПАРЛАМЕНТОМ.

ПАРИЖ, 7. червня. — В рік по підписанню договору аліянтів з Угорщиною в Тріянон, у Франції, сьогодня ратифікувала (потвердила) сей договір французька палата послів (низша палата парламенту).

НІМЕЧЧИНА ПЕРЕБОРЩИЛА ЗОЛОТОМ.

ПАРИЖ, 7. червня. — Замісць 1 біліона золотих марок, які Німеччина мала зложити аліянтам на руки комісії відшкодовань в Парижі до 1. с. м., вона досі зложила вже 1,040,000,000 золотих марок в грошах чужих держав. Остається надвишка 40 міліонів золотих марок.

ТОВАРИСТВО СОЮЗА ЛІГИ НАРОДІВ ЗА ПРИНЯТТЄМ НІМЕЧЧИНИ ДО ЛІГИ НАРОДІВ.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 7. червня. — Збір „Товариства Союза Ліги Народів" приняв сьогодня резолюцію, в якій заявляється за принятєм Німеччини до Ліги Народів.

(Товариство Союза Ліги Народів — се приватне товариство, засноване аліянтами для пропаганди за Лігою Народів. Воно тепер відбуває свою сесію в Женеві, осідку Ліги Народів).

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сіті і загранцею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.7

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ!

ОРГАНІЗУЙТЕСЬ ДЛЯ НЕСЕННЯ ПОМОЧІ СТАРОМУ КРАЄВИ!

ВИСИЛАЙТЕ ЗБІРКИ СЕЙЧАС, І РАТУЙТЕ ГОЛОДНИХ, ХОРИХ, ВДІВ І СИРІТ!

ПОДАВАЙТЕ ДО ВІДОМА ЧЕРЕЗ ҐАЗЕТИ, ЩО ВАША ГРОМАДА ЗРОБИЛА ДЛЯ РАТУНКУ РІДНОГО КРАЮ!

ПРЕЗИДЕНТ ГАРДИНҐ ДО МУРИНІВ.

В місті Оксфорд, в стейті Пенсилвенія, находиться так званий університет Лінкольна. Університет назвали на честь великого визволителя чорних рабів тому, що університет поклав собі за ціль виховувати передовсім Муринів. Понад півтора тисяч студентів сеї раси з 44 американських стейтів та 10 чужих країв студиювало уже в тім університеті і розїхалося по світі ширити просвіту серед людий чорної раси.

В понеділок президент Злучених Держав завитав до сего університету і виголосив там промову, в котрій він заявився остро проти расових заворушень проти Муринів в Тулсі, а в котрій він також сказав:

„Мені дуже приємно задержатися тут на кілька хвиль, щоби привитати отсю інституцію. Я рад, що можу зложити пошану такій інституції, як отся. Про расове питанне говорено богато, але позвольте мені сказати, що уряд не може зробити того всего, що робить школа. Одною з головних трудностий демократичного правительства є те, що горожани ждуть, щоби уряд зробив те, що властиво вони самі повинні зробити. Ні один уряд у світі не може махнути чарівною палочкою і піднести якийсь народ зі стану рабства до стану горожанства за пів століття. Все, що уряд може зробити, то хиба то, що він дасть нагоду бути добрим горожанином.

„Щоби заняти таке становище, яке її належиться, чорна раса мусить зробити се велике діло сама. Лише вона сама може приготовитися до участи в правах горожанства. В тім напрямі ніхто не може тільки зробити, що шкільне виховання."

САЛДАТ ЧИ ВДОВОЛЕНИЙ ГОРОЖАНИН?

Перед американським сенатом знов прийшло до дебати над справою величини американської армії. Сенат дебатував над тим, чи армія має виносити 150 тисяч жовнірів, як ухвалила палата послів, чи 170 тисяч, як за сим заявився уже комітет сенату, чи може 175 тисяч, як хоче міністерство війни.

Сенатор Бора знов вів кампанію за зменченнєм армії. Сенатор Водсверт говорив, що зменченнє армії в теперішню хвилю до 150.000 значилоби розірванне ріжних відділів американської армії, та що таке розірванне булоби занадто дике. Відповідаючи йому, сенатор Бора заявив, що, хочби воно й як дике, то все таки се одинокий спосіб вратувати край перед великими видатками.

Тут сенатор Водсверт перекинув слово про охорону держави. На се йому сенатор Бора відповів: „Я думаю, що наша оборона лежить не в униформованім чоловіці, але у вдоволенім горожанині. Я вірю, що для поліційних цілий ми обійдемося з богато менчою армією, як ми маємо тепер, коли ми увільнимо людий від податкового тягару."

ДИКТАТУРА ПРОЛЄТАРІЯТУ ЧИ ДИКТАТУРА НАД ПРОЛЄТАРІЯТОМ?

В моравській ґазеті „Лідове Новіни" появилася розмова кореспондента сеї ґазети з президентом чеськословацької републики Масариком. Ґазетяр давав президентови ряд питань про большевизм. Вони відносилися передовсім до так званої диктатури пролетаріяту. Про се сказав Масарик межи иншим таке:

„Ленін спеціяльно підкреслює, що його режим уможливив і завів диктатуру пролетаріяту.

„Гасло: диктатура пролетаріяту само по собі нічого не говорить; розходиться про те, який се є пролетаріят та яка се диктатура. Російські большевики, як правовірні марксисти, в диктатурі російського пролетаріяту добачають остаточну диктатуру суспільної революції, що заведе комунізм як остатню стадію господарського та культурного розвитку не лише Росії, але Европи і людства загалом.

„Пролетаріят у Маркса є організованою масою, організованою більшістю і до того ще переважаючою більшістю супроти незначної меншости капіталістів. В самому понятю соціялізму лежить, що се є режім величезної більшости, а врешті і людства взагалі. Вже в „Комуністичному Маніфесті" Маркс і Енґельс прецінь виразно кажуть, що „пролетарський рух" є самостійним рухом „величезної більшости" в інтересах „великої більшости".

„Теперішній совітський режім в Росії є диктатурою, але не є диктатурою пролетаріяту згідно з наукою Маркса, лишень диктатурою провідників малої політичної партії. Большевицька диктатура є очевидно диктатурою великої меньшости; се є оліґархія (панованне жмінки людий), аристократична оліґархія в дійсному розумінню сього слова. СЕ НЕ ДИКТАТУРА ПРОЛЕТАРІЯТУ, АЛЕ ДИКТАТУРА НАД ПРОЛЄТАРІЯТОМ."

ВІДПОВІДЬ ЛІҐИ НАРОДІВ НА УКРАЇНСЬКІ РЕЗОЛЮЦІЇ.

Віцепрезидент Всеукраїнської Національної Ради у Відни, Др. Роман Перфецький переслав для публичного ужитку слідуючий текст відповіди Генерального Секретаріяту Ліґи Народів на державні резолюції від Всеукр. Нац. Ради.

„Ліґа Народів ч. 11|12244|10 — Женева, 25. квітня, 1921 року.

Ґенеральний Секретаріят має честь потвердити відбір Вашої телеграми з 20. цвітня, 1921, і резолюцій Всеукраїнської Національної Ради, ухвалених на першій її сесії дня 12. лютого, 1921, в яких звертається увагу на факти, що відносяться до положення Східної Галичини. По думці рішення Ради Ліґи Народів з 23. лютого, 1921, переслано звідомлення в тій справі Конференції Амбасадорів. Буде отже Вашою рівно післати Конференції Амбасадорів всі дальші уваги, які відносяться до Східної Галичини".

Відповідь заадресована: Панам Сенаторови Сергієви Шелухинови і Д-рови Романови Перфецькому, до ласкавого використання п. Д-рови Е. Петрушевичеви, Президентови Української Національної Ради у Відни.

Замітне, що Ліґа Народів переслала се письмо до Президії Всеукраїнської Національної Ради на руки През. Д-ра. Петрушевича та, що з резолюцій В. Н. Ради вибрала лиш те, що відноситься до справи Східної Галичини, справи, в якій — як висше згадано — Ліґа Народів передала збірку документів до вирішення Конференції Амбасадорів.

РІЖНІ СПРАВИ.

А де Раковський?

Виленська білоруська ґазета „Наша Думка" подає, що до білоруської ратифікаційної грамоти долучено протест білоруського зізду совітів проти поділу Білоруси. У протесті говориться, що білоруський народ ніколи не перестане боротися за неподільність Білоруси. **Як відомо, представники совєтської Білоруси не підписали риського договору.**

Отже білоруські большевики показались оборонцями білоруського народу, але „украінські" тихо і смирно підписали диктат Леніна, Троцького і Йоффе, на підставі якого вони віддали Польщі Галичину, Холмщину, Полісся і часть Волині.

Чому?

Тому, бо українські комуністи — не є українські, але московські, жидівські, болгарські, румунські і всякі інші, котрі з Україною мають тільки спільного що з Патагонією.

Радянська чи совєтська Україна?

Львівська українська соціялістична ґазета „Вперед", нотуючи появу варшавської „Української Трибуни", зазначила, що „головним завданнем нової часописі є поборювання української радянської републики". В 5. числі „Української Трибуни" у вступній статті під заголовком „Про помилку „Впереду", редакція „Укр. Тр." простує сю заяву і констатує, що української радянської републики взагалі нема. Така република їстнує тільки як ідеал певних політичних груп Великої України, як нпр. соціялістів-революціонерів і українських комуністів. **Тепер є тільки совєтська Україна;** є Україна окупована чужинцями з диктатурою Москалів і Жидів над українським пролетаріятом і селянством. „З цею совєтською, а не радянською Україною „Українська Трибуна" дійсно буде боротись", пише вона.

Російські протести проти риського договору.

З нагоди ратифікації риського мирового договору паризька французська ґазета „Там" помістила ноту голови виконуючого комітету російської конституанти, Авксентієва, в якій він протестує іменем російської демократії проти границь, визначених в Ризі, твердячи, що **єдиною справедливою границею Польщі, на яку Росія може згодитись, є лінія Керзона. В противнім випадку не** може бути й бесіди про приязні відносини між Росією і Польщею.

Дальше вказує Авксентієв, що **Франція не може вязатися з Польщею і не може признавати риської границі, бо се значилоб, що їй байдуже, чи відбудована Росія буде її союзником, чи ні".** Росія є природним союзником Франції, одначе вона його втратить, коли підпирати-ме польське становище.

Вкінці Авксентієв протестує проти „українське" політики польського уряду і домагається, аби Польща не мішалась посередно ні безпосередно в російські справи.

„Чеська преса про Горішній Шлеск".

Як доносить „Курєр Львовскі" (ч. 111.) під сим наголовком, праська ґазета „Трибуна" в статті п. з. „По польськи", поміщеній в 106 ч., займається справою польського повстання на Горішньому Шлеску і **„кличе о силу, яка навчить кроваво Поляків, щоби не уладжували „наїздів".**

„Ціла Европа досі буде непевна завтрішнього дня — пише та чеська ґазета, — **доки не покладеться краю польській хапчивости. Єдиним способом проти сього буде сильна Україна, яка впімнеться у Польщі о рахунків з рр. 1918 до 1921".**

Чехи про справу Шлеска і Галичини.

Варшавська польська ґазета „Ржечпосполіта" (ч. 123, з 10. мая с. р.) в телеграмі з Праги доносить: „Чеська преса поміщує перфідні сатті, що Поляки на Горішньому Шлеску розпочали війну, з антантою за згодою Пілсудского.

„Таксамо — пишуть чеські ґазети — **коли би Поляки одержали приказ опустити Східну Галичину, викликали би там подібне повстанне, яке вони вже тепер, приготовляють під проводом генерала Івашкевича".**

ЛЕНІН ПРО УКРАЇНУ.

В брошурі Леніна з грудня, 1919, під заголовком **„Вибори до установчих зборів і диктатура пролєтаріяту"** зупиняється Ленін мимоходом також над справою України.

Подаючи статистику про вислід **виборів до російських установчих зборів,** пише Ленін, що ся статистика, коли вміється нею послугувати і її читати, вказує також на ролю і значіннє національного питання.

Про Україну пише Ленін дословно так:

Пишучого ті слова (се є Леніна), обжалували деякі товариші на останніх зібраннях, присвячених українській справі, за надто великі „роздмухування" національного питання на Україні. Дані про вибори до установчих зборів вказують, що ще в падолисті, 1917, українські соціял-революціонери і соціялісти одержали більшість ($3\frac{1}{2}$ мілiона голосів + $\frac{1}{2}$ міліона — разом 4 міліони голосів проти 2 міліонів голосів, які упали на російських соціялістів-революціонерів, на $7\frac{1}{2}$ міліонів загального числа голосів на Україні). В армії на полудневно-західному і румунському фронті українські соціялісти одержали 30% всіх голосів (разом на всіх фронтах одержали українські соціялісти понад сімсот тисяч голосів на загальне число 4 міліони 300 тисяч; большевики одержали на цілій Україні около 10% всіх голосів).

„При такому стані річний ігнорувати національне питанне на Україні — чим дуже грішать Великороси (і хиба чи не меньше часто, ніж Великороси, грішать сим Жиди) — значить поповняти тяжку і небезпечну похибку. Не може бути випадком поділ ще 1917 р. російських і українських соціял-революціонерів на Україні. Ми, яко інтернаціоналісти, є обовязані, по перше боротися спеціально енергійно проти останків великоруського імперіялізму, який сторчить нераз несвідомо серед „російських" комуністів; по друге, ми обовязані саме в національному питанню, яке посідає відносно мало ваги (для інтернаціоналіста питанне державних границь є другорядною, коли не третьорядною справою) згоджуватися на уступки.

„Важнійші є інші справи. Важні основні інтереси пролетарської диктатури; важні є інтереси єдности і дисципліни червоної армії, що бориться проти Денікіна; важною є керуюча роля пролетаріяту у відношенню до селянства.

Богато меньшою є справа, чи Украіна буде окремою державою, чи ні. Ні трохи не повинна нас дивувати ні страшити на-віть така перспектива, що українські робітники і селяни випробують ріжні системи і протягом, скажім, кількох років пороблять практичні досвіди і злуки з російською федеративною совєтською Росією і віддідлення від неї в осібну, незалежну українську соціялістичну радянську републику і ріжних форм і близкого звязку і т. д. і т. д.

Пробувати наперед, раз на завсіди „рішучо" і „безповоротно" порішати сю справу, булоб би або **обмеженностю, або просто умовою тісностю.** Бо вагання непролетарських працюючих мас в такій справі є цілком природне, навіть неминуче, але для пролетаріяту цілком не страшна. Інтернаціоналіст, який на правду вміє бути представником пролетаріяту, повинен полишити самим непролетарським працюючим масам можність позбутись сих вагань при помочі власного досвіду. Нетерпимими і безоглядними, неприязними і невмолимими мусимо бути в інших, більше засадничих справах".

ЯК СТОЯТЬ ЧУЖІ ГРОШІ?

(З грошевої біржі в Ню Йорку, дня 6. червня, 1921).

Край:	В золоті:	Паперові:
Англія стерлінг	$4.86	$3.77
Франція франк	.19	.07.8
Бельгія франк	.19	.07.9
Швайцарія франк	.19	.17
Італія ліра	.19	.04.6
Німеччина марка	.24(23.8)	.01.5
Польща марка	.24(23.8)	.00.09
Швеція корона	.27(26.8)	.22.3
Норвеґія корона	.27(26.8)	.15
Данія корона	.27(26.8)	.17.3
Сербія дінар	.19	.3
Греція драхма	.19	.6
Еспанія песета	.19	.12.8
Голяндія фльорин	.40	.33.4
Росія рубель	.51	.00.24
Австрія корона	.20	.00.24
Угорщина корона	.20	.00.41
Чехія корона	.20	.01.44
Югославія корона	.20	.00.74
Румунія лея	.19	.01.63
Японія єна	.49	.48.2
Бразилія мільрайс	.32.5	.13.12
Арґентина песо	.42.4	.31.7
Канада доляр	1.00	.88.8

Німецька марка стоїть тепер 1½ американського цента; австрійська корона четверту часть цента; угорська корона майже пів цента; чеська корона майже 1½ цнт.; румунська лея (лев) трошки більше як чеська корона; російський (романівський) рубель чверть цента; польська марка стоїть найгірше; її продають тепер меньше як за одну десяту частинку цента. На грошевому торзі продають тепер більше як 1000 польських марок за одного американського доляра.

ЗА ЩО ЛЯХИ АРЕШТУЮТЬ УКРАЇНЦІВ В ГАЛИЧИНІ?

„Що глухий не дочує, то видумає", каже пословиця.

А я кажу: Чого ідіот не зрозуміє, того лякається.

1) **„Ріж, бий, невіру бісурмана!"...**

В числі „Впереду" з дня 14. мая ми читали, що польські власти арештували в Язлівці д-ра Боцюркова, о. Чубатого і 15-літного хлопчину Мартинкевича за те, що він на концерті деклямував поему Шевченка „Гамалія", в якій є оклик: „Ріж, бий, невіру бісурмана!"

Підслухали це добровільні члени польської охрани і зробили донос, що Українці — хочуть різати й бити Поляків!...

Всі арештовані ще досі сидять в тюрмі і розвязують загадку, хто властиво є ті бісурмени: **Турки, Татари, чи Поляки?**

2) **„Lach w mogile"...**

Володимир Сухий, сотрудник Волоського села коло Болехова, на похороні лікара д-ра Ікаловича виголосив промову. А що в похоронній промові звичайно підноситься всі заслуги помершого, так і о. Володимир позволив собі сказати:

— **Ляг в могилу** один з найвизначнійших і найбільше заслужених людий... Землю, яку він так любив, **нехай буде йому пером!**

Та польські охранники не зрозуміли промови о. Володимира і зробили таке донесення до болехівських властий:

„Ksiądz Włodzimierz Suchy na pogrzebie wyzywał Polaków i nawoływał: „Lach w mogile"! (ляг в могилу), ziemię jaką pobili (земля, яку він так любив) i niech ich trzasnie piorun (нехай буде йому пером)".

Болехівські власти злякалися, казали арештувати „полякожерного" священика, а що болехівська тюрма є за слаба на такого злочинника, вивезено його до Стрия. Там роздумує о. Володимир над цим, що то за герезії наговорив він у своїй проповіди!...

3) **„Obrzydliwe Polaki"...**

О. Ґалянт, адміністратор в Корчині, мав великопостну проповідь. Десь там в свойому душпастирському запалі назвав людські гріхи **„обридливими болячками",** які треба чимскорше усунути.

Почула це якась патріотка та зробила донос, що руський піп сказав в церкві: „Obrzydliwe Polaki, jakich trzeba jak najprędzej pozbyć się"...

.(„Вперед").

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА

за місяць май 1921 р.

НОВОПРИСТУПИВШІ ВІДДІЛИ:

Братство св. Івана Хрестителя в Пасейк, Н. Дж.

В. 97. Циміхуд Марія, Яценик Антонія, Даньцьо Анна, Табачук Фенна, Ковалів Анна, Яценик Антін, Пухір Володимир, Долінська Параска, Ковальчук Параня, Смага Микола, Табачук Михайло і Кухар Анна.

Товариство св. Івана Хрестителя в Слеквіл, Па.

В. 126. Іванюк Микола, Герман Йосиф, Керницький Теодор, Шелегіда Григорій, Цебак Ігнатій, Федоронко Іван, Кузмин Іван, Пішко Микола.

Братство св. Івана Хрестителя в Бейкертавн, Па.

В. 322. Зиньчак Іван, Лозинський Микола, Столиця Олекса, Сребницький Петро, Мазурак Антін, Минарчук Андрей, Мільо Іван, Бриндзя Юрій.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Штогрин Татіяна.
В. 50. Була Антін.
В. 63. Пішко Михайло.
В. 73. Завітовська Анна.
В. 76. Раплянський Іван.
В. 78. Шайняк Христина.
В. 95. Лавшин Микола, Мазепа Анна, Мазепа Федько.
В. 100. Заяць Катерина.
В. 106. Стросник Максим.
В. 112. Маркович Катерина, Сенчина Марія Валерія, Сенчина Йоанна Стефанія, Гарбай Александра.
В. 114. Станько Іван.
В. 124. Білоус Теодор.
В. 130. Маляж Болеслав.
В. 132. Гальма Павло, Сенько Іван.
В. 137. Стойкевич Володимир, Коженьовська Анна, Коженьовський Ів., Смеречинська Катерина.
В. 139. Чорний Семен.
В. 157. Міськов Григорій, Пашовський Михайло, Рудавіц Павло, Домброва Франко, Висоцький Яків, Маркош Петро.
В. 167. Блясецький Михайло.
В. 210. Іванків Стефан.
В. 211. Борик Михайлина.
В. 229. Тринда Казимір, Тринда Йосифина. Кобрин Катерина.
В. 232. Капліш Рузя.
В. 241. Пашник Михайло.
В. 242. Халупа Стефан.
В. 245. Сабат Йосиф.
В. 247. Подоляк Іван.
В. 259. Скородинський Данило.
В. 276. Баталик Йосифина.
В. 338. Ірод Вікторія.
В. 355. Синайко Дмитро.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 16. Мельник Олекса.
В. 20. Качмар Стефан.
В. 34. Чмерид Іван, Чмерид Анаст.
В. 38. Яворський Теодор.
В. 41. Кац Параска.
В. 61. Пакош Микола.
В. 75. Німа Михайло.
В. 85. Дмитрів Йосиф, Костюк Мик.
В. 102. Мищишин Григорій, Дутковський Михайло, Лань Тимко.
В. 107. Давідов Василь, Давідов Семен, Соліян Михайло.
В. 112. Соровчак Фрузька, Геруч Катерина.
В. 121. Бих Семен.
В. 130. Скробала Андрей.
В. 131. Дрозд Катерина, Гульчій Анна, Здирко Зофія, Бойко Катерина, Максимів Микола, Іванів Магдалина, Гжим Броніслав, Доманьчук Йосиф, Здирка Іван, Гжим Евстахій, Лавреньчук Оліянна, Шеремета Василь, Гульчій Василь, Сенів Данило, Худин Марія, Марчук Антін, Худин Василь, Сабадаш Прокіп, Кулак Микола, Максимів Олекса, Лавриньчук Андрей, Ільків Микола, Дембоґурський Петро, Дрозд Дмитро, Гнатків Василь, Рачок Михайло, Худин Іван.
В. 133. Споріш Архіп, Споріш Зофія.
В. 141. Руський Григорій.
В. 142. Ощипко Микола.
В. 155. Черепаняк Йосиф.
В. 168. Космина Катерина, Космина Андрей.
В. 174. Карпінський Йосиф, Лаґода Василь.
В. 179. Степяк Семен, Вільґотний Теодор.
В. 183. Катрич Анна, Грицик Василь, Росцішевська Параска, Росцішевський Юстин, Беркош Микита, Малярський Іван, Беркош Юрій, Катрич Петро.
В. 196. Пикор Варвара.
В. 199. Сіданич Олекса.
В. 213. Ботвин Йосиф.
В. 217. Баберусь Михайло, Паньчишин Василь, Шеремета Іван.
В. 219. Стахура Гаврило.
В. 221. Чепіль Василь.
В. 229. Полько Іван.
В. 241. Журба Михайло, Ковальчук Петро, Крутий Василь.

ТЕАТРАЛЬНІ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

(В сій рубриці містимо оголошення театральних представлень, концертів і забав, не поданім у них точок програми, імен осіб берущих участь і без довших поклинів).

Ціна одної стрічки 10 центів

PITTSBURGH, S. S., PA.

В неділю, дня 12. червня 1921 о год. 7-мій вечером в парохіяльній галі на 7th St., S. S. Pittsburgh, Pa., буде віддігране дуже повчуюче представлення **ДУШОҐУБКА,** драма в 4-ох діях, написав Т. Н. Трушевський. Режісер С. Ягелло. 33-34

ВІДЧИТ

про перші роки української імміґрації до Злучених Держав, відбудеся в неділю, дня 12. червня о годині 8. вечером в церковній галі в Carnegie, Pa. 33

о. Нестор Дмитрів.

ОПОВІСТКА.

Прохаю того зі свояків, зі Старого Самбора, тепер в Злучених Державах, щоб ласка післати на мою адресу в Укр. Таб. в Лібереці, 500 (пятьсот) корон чеських, щоби листовно повідомити мене, бо на грошевому перекасі не подав своєї адреси. Браття Дмитро і Василь Кархути або чоловік Володимирської Микола признаєтесь у Вашому добродійстві, щоб я знав кому маю бути вдячний за згадану посилку. — Одноріочний десятник Ярема Іван; Військова Прокуратура, Ukrajin. Vojen. Tabor „B", Josefov, Repub. Ceskoslovenska, Europe. 33

В. 245. Войтович Іван.
В. 247. Ханик Анастазія, Шатинський Михайло, Ханік Василь.
В. 248. Сивозяк Микола, Гевчук Василь, Маньків Іван.
В. 282. Марків Кирило.
В. 320. Харишин Андрей.
В. 354. Костечка Іван.
В. 363. Луцишин Іван.
В. 388. Дзюба Стефан.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 3. Дзера Ониско.
В. 48. Мандзій Іван, Мандзій Оліянна.
В. 97. Кічак Лука, Ящишак Адам, Хованець Олекса, Гнат Петро, о. Левицький Лев.
В. 121. Лукасевич Антін.
В. 155. Петрів Галина, Петрів Дан.
В. 157. Козак Василь.
В. 172. Каганяк Іван.
В. 230. Саган Іван.
В. 401. Люлька Михайло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 5. Опока Йосиф, Опока Зофія.
В. 9. Мищишин Іван, Юрій Мартин.
В. 13. Качмар Яким.
В. 14. Тимчук Микола, Тимчук Марія, Ліпкан Юрій.
В. 15. Стельмах Микола, Будзильович Вінцентій.
В. 19. Калиньчук Семан.
В. 20. Куршак Петро, Куршак Павлина.
В. 22. Оприско Василь.
В. 27. Наконечний Семен, Держирука Трохім.
В. 29. Пашкевич Петро.
В. 31. Павлишин Дмитро, Кулик Максим.
В. 36. Гуньчак Анна.
В. 37. Лиса Ксеня.
В. 38. Сишка Петро.
В. 41. Смоковський Іван.
В. 44. Куць Сахарій, Бойко Конст.
В. 45. Мамчур Михайло.
В. 47. Кейгіл Стефан.
В. 49. Бойко Василь.
В. 51. Ввіжинський Іван, Осєньга Іван.
В. 53. Сороцький Филип.
В. 55. Лучка Афтаназій.
В. 61. Максимчак Стефан, Максимчак Катерина.
В. 64. Похмурський Максим, Пачковська Марія, Пецун Адам.
В. 65. Лащук Стефан, Петрик Мих.
В. 69. Супік Стефан, Малик Михайло, Гуньдяк Олекса.
В. 72. Кіс Микола, Федак Олекса, Солтис Михайло, Слоньовський Григорій, Мендон Іван.
В. 73. Кветковський Іван.
В. 75. Франків Стефан.
В. 76. Постол Семен, Горішний Іван.
В. 78. Ванічик Михайло, Погреда Юрій.
В. 84. Венгринович Юрій.
В. 85. Бризицький Іван.
В. 91. Панькевич Ілія.
В. 93. Паранюк Дмитро.
В. 94. Гривняк Паранька, Гривняк Сильвестер, Маркович Василь.
В. 98. Шальковський Вартоломей.
В. 100. Ґабля Стефан, Андрусяк Ів.
В. 102. Туцький Пилип, Кальмук Тимко Наварівський Гринько.
В. 103. Ґреш Іван.
В. 105. Москович Текля, Москович Микола.
В. 107. Коваль Йосиф.
В. 108. Бабяк Михайло, Клек Дм.
В. 109. Масляний Анна.
В. 111 Стапай Настя.
В. 112. Молодець Марія, Новосад Марія, Кардамаш Марія, Венгрин Ярина.
В. 113. Козловський Павло.
В. 114. Бутитер Семен.
В. 115. Карпюк Семен.
В. 118. Дмитрик Дмитро, Варишко Микола.
В. 120. Стравняк Стефан.
В. 124. Хемій Іван.
В. 131. Максимів Микола, Ґжим Евстахій.
В. 134. Фіґура Марія.
В. 136. Качупко Микита, Подоляк Іван.
В. 138. Шамрило Кондрат.
В. 139. Софіяк Микола.
В. 144. Кий Яким, Пула Павло.
В. 146. Воркун Прокіп, Бойко Ілія.
В. 149. Паньчишин Василь.
В. 151. Сасак Марія, Фариник Текля, Бучин Татіянна, Мазур Юстина.
В. 155. Яричевський Василь.
В. 158. Манянчин Стась.
В. 160. Голокрис Максим.
В. 164. Кост Василь.
В. 165. Гнатусько Стефан.
В. 169. Воробійко Катерина, Воробійко Петро.
В. 170. Мах Мілько, Лішкович Іван, Маринець Андрей, Сосульський Яків, Ґасій Григорій, Максимович Іван.
В. 175. Білінська Розалія, Кравчишин Гринько, Консовський Микола, Тибінка Іван, Білінський Василь.
В. 179. Цісельський Іван, Крисько Петро.
В. 183. Дубей Теодор.
В. 187. Яблонська Марія.
В. 189. Мадарас Анастазія.
В. 191. Стадник Стефан.
В. 192. Гувар Стефан.
В. 196. Пронь Василь.
В. 200. Жатковський Іван.
В. 207. Мельник Стефан, Мельник Петро.
В. 209. Воґанка Михайло, Воґанка Анна.
В. 217. Ковба Микола, Рудий Іван, Климців Ілія, Костів Михайло, Ковба Іван (син Михайла).
В. 218. Кривуць Онуфрій, Джумизай Данило, Стифанишин Григорій.
В. 219. Гарасимишин Михайло.
В. 221. Яцко Михайло.
В. 222. Полови Теодор, Куйбіда Яким, Комарніцький Ігнатій, Полова Текля, Яценти Антін.
В. 225. Баліґроцький Олекса.
В. 227. Поглод Ілько, Хоцінський Панько, Поглід Микола.
В. 229. Домбровський Яків.
В. 232. Кметь Михайло.
В. 237. Хомин Іван.
В. 239. Бандровський Григорій.
В. 242. Мазур Матвій.
В. 245. Канюка Семен, Наконечний Олекса.
В. 248. Федоришин Микола, Збірак Текля, Павліш Петро, Віщук Василь, Віщук Анастазія, Липка Кость.
В. 251. Венґрин Лучка.
В. 256. Тимчишин Григорій, Тимчишин Куба.
В. 270. Сеньковський Василь.
В. 274. Сисин Михайло.
В. 276. Свердан Василь, Онуфрик Юрко, Бабурчак Іван, Шомоняк Іван, Василько Микола, Уштан Григорій, Делинко Іван, Сивий Михайло.
В. 283. Мокринський Яким.
В. 292. Свястин Микола.
В. 295. Фігіль Іван, Бронкович Григорій, Храбар Максим.
В. 300. Тиркала Василь, Міхало Марія.
В. 316. Багрій Собко, Матковський Михайло.
В. 317. Довгий Іван, Ляльчук Марія, Бряц Дмитро.
В. 324. Романюк Марія, Черкас Михайло, Сирочук Василь.
В. 330. Присунька Дмитро.
В. 332. Віжман Іван, Збараський Семен.
В. 336. Михно Михайло, Гуляк Василь, Бак Станислав, Мельничук Петро, Микитюк Кондрат, Богай Михайло, Уліян Дмитро, Тарчанин Василь.
В. 338. Вільшаницький Лешко, Матоля Іван, Ручка Куль. Юрій.
В. 341. Кухаришин Текля, Бохонок Василь, Кухаришин Григорій, Мовчко Микола, Маркевич Дмитро, Шеремета Йосиф, Цубукайло Василь, Гнатків Фруська, Гнатків Федор.
В. 344. Худик Павло.
В. 351. Кутянська Марія, Кутянський Григорій, Паславський Олекса, Гуцул Стефан.
В. 355. Данько Федор.
В. 357. Іванців Михайло.
В. 363. Медвідь Стефан.
В. 365. Кшичковський Петро.
В. 369. Дрофич Григорій, Бендза Василь.
В. 384. Іванців Василь, Левчук Стеф.
В. 388. Мельник Сень, Кондратів Микола, Фриц Микола, Крук Алекс.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ КАРТИ (ЛИСТИ).

В. 6. Швайлик Ізидор, Швайлик Анна.
В. 27. Семків Йосиф.
В. 42. о. Левицький Лев, Гнат Петро, Хованець Олекса, Ящишин Адам, Кічак Лука.
В. 56. Козак Василь.
В. 85. Козар Микола.
В. 136. Шушко Петро.
В. 147. Шепта Андрей.
В. 168. Космина Василь (син Ілька), Король Анна, Петрів Данило, Петрів Гелена.
В. 179. Вільґотний Теодор, Чучула Григорій.
В. 221. о. Струтинський Микола.
В. 234. Лукасевич Антін.
В. 248. Коваль Дмитро.
В. 276. Марикін Іван, Марикін Анна.
В. 282. Ґудзій Василь.
В. 288. Мандзій Оліянна, Музика Василь, Мандзій Іван.
В. 338. Саган Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 27. Свічевський Йосиф.
В. 45. Турчиняк Григорий.
В. 54. Дик Михайло.
В. 63. Динько Марія.
В. 86. Петрочко Марія.
В. 132. Любинець Михайло.
В. 342. Вадяк Йосиф.
В. 369. Гаврилюк Петро.
В. 384. Бочар Ілько.

УВАГА,

котру кождий місцевий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Члени, оголошені в рекордовім звіті за місяць май 1921 року яко суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з иньших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і на далі бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягу сего місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зроблять до кінця червня 1921 року, то в липни 1921 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте), коли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяцю маю 1921 р. взяли переступні листи, а ще доси не зголосилися до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають се зробити в місяцю червни 1921 р., бо на другий місяць, то є в липни 1921 року вичеркнеться їх з членів організації, а тоді вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

ЗІСТАВЛЕННЄ:

В місяцю цвітни 1921 р. було членів в У. Н. Союзі	12.252
В місяцю маю 1921 р. принято нових членів	74
В місяцю маю принято наново членів	90
В місяцю маю принято з переступними листами членів	15
В місяцю маю прийшло з інших кляс посмертного, членів	6
Разом	12.437
В місяцю маю 1921 р. суспендовано членів	232
В місяцю маю взяли переступні листи, членів	28
В місяцю маю відійшли до інших кляс посмертного, членів	6
В місяцю маю 1921 р. померло	9
Разом	275
В місяцю маю 1921 р. У. Н. Союз числив повнолітних членів	12.162

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі D $100	5
В клясі A $250	291
В клясі AA $500	4.203
В клясі B $750	365
В клясі C $1000	7.182
В клясі BB $1500	107
В клясі CC $2000	9
Разом	12.162

С. Ядловський, гол. предс.,
І. Каштанюк, гол. рек. секр.

НЕДОГОВОРЕНА КАЗКА

В СПРАВІ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

Написав О.

(Продовженнє).

— Але по його смерти дала мені пані Тереса ту посілість і я маю на ній „засєдзенє". От бачиш: чиє то сміттє? моє! правда? а як моє сміттє, то і хата моя. Забирайся відси, щоб і духом твоїм не пахло!

— Брешеш! хиба ти не чув, як пані давала нам всім волю і кождому позволила йти до своєї хати? Є на то свідки. Я тобі хати не дам, щоб ти тріс.

Вона хопила мітлу і стала Войтка виганяти, поки не вигнала аж за ворота.

Войтко пішов до ґмінної канцелярії.

— А що там скажеш? — питає війт Іван Бул.

— Віяленція така що годі. Тота повія, опудало від небіжки Тереси, влізла в хату і не хоче уступити, ще мене мітлою прогнала.

— А яке ти маєш право до тої хати?

— То моя хата, бо я маю на неї історичне право. То так було: Мій прапрадід оженився з її прабабкою, яка дістала ту хату у віні...

— То ніби так: стрий бабі вуйко, а ковалів слюсар то собі рідні брати були — каже війт, підсміхаючись.

— Ні не так, прошу пане вуйце, лише мене вислухайте... На чім то я станув? Ага! Потому та хата перейшла у спадщині на мою бабу. Бабу „злітацували" і хата дісталась пані Тересі...

— Не городи мені, бо я на тій ліцитації не був...

— Але потому, а то було 1867 р., пані Тереса віддала мені цю хату в „спокойне посяданє"...

— Маєш який папір на те?

— Паперу не маю, але маю свідків...

— Що ти думаєш, що з дурним говориш? Я ходив до табулі і переконався, що і хата і земля ще дотепер записана на Тересу... Махай...

Тоді Войтек бачить, що Іван Бул не дурний чоловік, тай іде до Юрка Когута.

Звитався, поцілував в руку і став просити:

— Будьте ласкаві, поможіть, бо як я тої посілости не дістану, то буду дідом. У мене земельки мало і плохенька собі, а там сам пшеничний ґрунтець і гайок чималий, і як я тамтуди переходив в літний день, то було чути нафтою. А за це я вам, пане „застенпец", ніколи не забуду і що тижня чотири літри нафти принесу, дві гуски на рік і десятеро курей... Впрочім скажіть самі, чи не шкода для такої дівки такого маєтку? Вона то змарнує... Що вона? Тільки літ служить, така велика виросла, а пирога зліпити не навчилася... Все лише борщ тай борщ, начеб той борщ був сакраментальний. Згадайте, пане, що ми собі не такі чужі...

— Памятаю, памятаю... Твій батько служив у нас за фірмана... Мій батько поки живий, буде його любити... Я би тобі по давній знайомости рад помогти і хотів би, щоб ти став добрим ґаздою... Та щож, коли той старий хрін Бул завзявся і ані руш! Мені здається, що він також занюхав там нафту і хоче Галину за котрогось зі своїх видати... Знаєш що? Я намовлю старого, щоби вислати комісію на ґрунт. А тоді я пішлю громадського асесора Вартоломея, а він тебе з Галиною погодить... Тільки знаєш: Вартоломей любить теє..., не поскупись і гарно його угости...

Йно Войтек відійшов, аж прибігає Галина:

— Бійтеся, панове, Бога, зглянься на моє сирітство, поратуйте, заступіться! Той навіжений Войтек виганяє мене з батьківської хати...

— Йди, дівчино, до дому, не журися. Ми там вишлемо комісію...

Вийшла справді комісія. Вартоломей з писаром обійшли хату, ґрунт, заглянули до середини, поміряли і тоді Вартоломей каже:

— Відступи, Галино, Войткови від тої верби, аж до тої тополі і буде згода...

— Батеньки!—скрикнула Галина — то моє прадідне я маю відступати? То така у вас правда? такий суд?

— Тихо будь і не обиджай „владзи", а то до гарешту замкну! Я тут урядова особа, я „асесор". Хочеш так, то добре, а ні то ні, але того жалувати будеш колись.

Вартоломей ішов сердитий, а Войтек лише в потилицю чіхався.

— А бодай тебе поломило! тільки мене та комісія коштувала, та ніщо з того...

А Галина сидить в хаті і прятає. Вже поставила піч, вставила вікна та двері...

А Войтек заєдно ходить до ґмінної канцелярії, носить кури, покладки, масло, сир; заніс раз пів веприка Булови.

Та Когут Юрко бодай якийсь чемнійший, кождого разу в хату запросить, почастує, ласкаве слово скаже. А той (Бул) іно оком липне тай зараз:

— Занеси до кухні, що приніс і не пльонтайся мені поперед очи. У мене тепер важнійші справи, як твоя.

Войтек в розпуці.

Приносить раз цілого веприка Юркови Когутови і каже:

— А знаєте, що там в сусідному селі твориться?

— Чому ні? Я чув, там убили старого війта і цілу раду розігнали а натомісць вибрали якийсь „совет".

— То би всьо було дурниця. Війт був дурний і злобний чоловік, радні — хабарники, то добре їм так. Але та нова рада хоче повідбирати богачам їх маєтки і роздати між бідних...

(Конець буде).

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

МІКІСПОРТ, ПА. Тов. „Запорожська Січ", від. 132, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 12. червня, в гали під церквою, Сінглер і Рінголд стрітс. На порядку нарад буде полагодженнє біжучих справ, а контрольори мають перевести контролю книг. Неявившийся член заплатить кару 25 цнт., а урядник 50 цнт. — Д. Сова, предс.; В. Кочкодан, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. „Згода", від. 62, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться о 3-тій годині пополудни в неділю, 12. червня, в гали Укр. Дому під ч. 6177 Гленмор Аве., Вест Філядельфія. Проситься членів вирівнати свої залеглости на піврічнім мітінґу. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — К. Кропивницький, предс.; Ю. Бліхар, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Тов. „Запорожська Січ", від. 234, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 12. червня, в гали Лютвіна під ч. 69 Савтпарк стр. Є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. — К. Пілат, предс.; С. Чечель, секр.

КРОМПТОН, Р. АЙ. Тов. „Запорожська Січ", від. 246, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 12. червня, в читальні під ч. 64 Райс стр. Є богато важних справ до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 75 цнт. — П. Бойко, предс.; В. Сподарик, секр.

ВУНСОКЕТ, Р. АЙ. Тов. „Вільна Україна", від. 116, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 12. червня, в гали Лайсіюм під ч. 16 Мейн стр. На порядку нарад обрахунки піврічного діловодства. Проситься членів зійтися на означений час. — Є. Лемішка, предс.; Т. Каськів, секр.

ВУДГЕЙВЕН, Н. Й. Тов. „Вільна Україна", від. 200, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться о 3-тій годині пополудни в неділю, 12. червня, в гали під ч. 261 Бінфорт Аве. На порядку нарад справи для добра нашого відділу. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — М. Ворона, предс.; Й. Паращук, секр.

МІННЕАПОЛІС, МІНН. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 385, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться в 8-мій годині вечером у вівторок, 14. червня, в гали церковній при University Ave і 6th Ave. N. E. Є важні справи до полагодження, тож проситься всіх членів прибути. — М. Ґрубрин, предс.; О. Шабатура, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 47, повідомляє, що надзвичайний мітінґ відбудеться о 7-мій годині вечером в пятницю, 17. червня, в гали церковній при Скат стр. Проситься всіх членів явитись на тім мітінґу, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої вкладки. — Т. Стасюк, пр.; Ф. Борсук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. „Вільність в Америці", від. 172, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться дня 11. червня, точно о год. 8-мій вечером, в Народнім Домі під ч. 217-219 Е. 6-та ул. Кождий член є обовязаний явитися, бо маємо важні справи до полагодження. Будеться принимати нових членів до товариства і до У. Н. Союза після статута. Котрий член не явиться на тих зборах, заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — М. Боднар, предс.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. Тов. „Українська Січ", від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеться дня 12. червня в галі церковній під ч. 42 Вен Бюрен стр., точно о годині 2-гій пополудни. Всі члени мають на сей мітінґ явитися, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір нового уряду, а старий уряд здасть звіт за послідного пів року. Котрий член не явиться на тім мітінґу, буде ҁараний після статута. Повинні прийти також усі наші члениці і всі ті діти, що належать до У. Н. Союза, бо на галі буде присутний головний фінансовий секретар, п. Р. Слободян. Будеться принимати нових членів до „Січи" без вступного, а до У. Н. Союза після статута. — Д. Лещишин, предс.; І. Роздзябик, кас.; М. Пипюк, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Запорожська Січ", від. 367, повідомляє, що мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 12. червня, в гали під церквою під ч. 303 Гудсон евеню. Є важні справи до полагоди з тамтого мітінґу і з сего що прийде. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — А. Бабій, предс.; С. Андріїв, секр.

КОГОС, Н. Й. Бр. св. Петра і Павла, від. 57, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 12. червня, в гали церковній при Онтаріо стр. На порядку нарад справа грошей, котрі братство має до розпорядимости. Неявившийся член тратить членство. — І. Столяр, предс.; І. Недільський, секр.

БРІДЖПОРТ, КОНН. Тов. „У. Січ", від. 59, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 12. червня, о годині 2-гій пополудни. Кождий член має явитися на сей мітінґ і сповнити свій обовязок. Котрий член через якусь важну причину не може бути на мітінґу, нехай повідомить котрого урядника товариства, бо инакше застосується до него ту ухвалу, яку ми ухвалили попередно. Взивається контрольорів, аби явились у галі о годині 11-тій перед полуднем і щоби переглянули книжки і маєток нашого товариства. Мітінґ відбудеться в гали під ч. 635 Іст Вашінґтон Аве. — В. Венґринович, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

Оголошення женитьби не приймається. — За оголошення пошукувань платиться 10 центів за стрічку (5 слів) за одно поміщенне, за більше разів даєсь відповідний опуст. Дворазове оголошенне з 5 стрічок $1.00.

Глядає в важній справі свого шваґра МИРОНА КОЛІБАБЧУКА, наддніпрянця, виїхав до Америки в 1914 р. з Подільської губернії. JAKIV DEMCZUK, з тої самої губ., czs. posadkova strzelnice v Travczickom lese, poczta Hrobce u Rondnice, Czecho-Slovakie, Europe. 32-33

ПОТРЕБА Українців — 2000 кравців, 500 шевців, 800 ковалів і 25,000 ріжного рода ремісників. Зголоситься до: UNIVERSAL INDUSTRIAL DISTRIBUTING CORPORATION, 332 E. 14th St., New York, N. Y. 31-36

Пошукую в дуже важній старокраєвій родинній справі свого дядька ІВАНА ЛЮБУ, зі села Новосілки, пов. Скалат, Галичина. Хтоби знав їх побут або вони ґсамі, прошу написати до: DANIEL LUBA (Romana), 2329 Aspen St., Philadelphia, Pa. 33-34

КАТАЛЬОҐ машин дописання і других забавних річий можете отримати за присланнем 2 цнт. марки. Пишіть до: THE UN-IN-DI-CO., P. O. Box 36, Madison Square, New York, N. Y. 31-42

НА ПРОДАЖ ФАРМА 100 АКРІВ, найліпшої землі, новий дім з 12 кімнат, стодоли і другі забудовання; 8 коров, 2 коні, 10 курий, всяка машинерія; одна миля від міста і стації. Ціна $4500, половина готівки. Є ще другі малі і великі фарми недалеко Ню Йорку. Навідайтесь до: MR. ROSEN & GRUNES, 99 E. Broadway, New York City. Пишіть по англійськи. 30--

УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ГРАЮЧИХ КОЛИБАЧІВ пошукує сейчас майстрів до виробу сих річий. Голоситися до: NEW JERSEY MUSICAL ROCKING CHAIR CO., 24 Charlotte Ave., Jersey City, N. J. 33-34

УКРАЇНСЬКА КОРПОРАЦІЯ потребує молодої женщини, котра могла би провадити книговодство і яка знає англійську і українську мову. Голоситись на адресу: GENERAL STORE CO., P. O. Box 134, Mahanoy Plane, Pa. 32-35

ПОВІДОМЛЕННЄ.
Отсим подаю до відома Українцям міста Нюарку, Н. Дж. і околиці, котрі мають у мене свої паспорти, щоби зголосилися до відобрання на адресу: JOHN T. PODOLAK, 98 Tichenor St., Newark, N. J. 33-4

РЕСТАВРАНТ НА ПРОДАЖ з причини виїзду до старого краю в головнім положенню і добрий бизнес. Прошу голоситись на адресу: 95 Riverdale Ave., Yonkers, N. Y. 33-4